



**EINE MIKKONEN**

## Mietteitä menestystekijöistä

### **Koulutus menestystekijänä, Teollisuuden koulutuspolitiikan suuntaviivoja. Teollisuus ja Työnantajat 1993.**

On myönteistä, että Teollisuuden ja Työnantajain Keskusliitto TT pitää koulutusta keskeisenä menestystekijänä ja on nähnyt vaivaa koota lähiajan koulutuspolitiikkaa koskevat näkemyksensä runsaan kymmenen sivun kirjaseksi. Vihkonen sisältää varsin tiukkoja vaatimuksia koko koulutusjärjestelmälle peruskoulusta korkeakouluihin. Myös yritykset ja yksilöt saavat osansa vastuusta. Vaikutelmaksi jää, että koko kansankunnan koulutusjärjestelmä ja koulutuspyrkimykset on alistettava teollisuuden tarpeisiin. Toki teollisuus on elinehtomme ja koulutuksen ja yrityselämän kosketuspintoja tulee lisätä. Elävä elämä ja koulutus kulkevat usein hyvin kaudena toisistaan.

Vihkosen esipuheessa todetaan, että koulutus- ja ammattivaranto uusiutuu nuorten avulla vain neljänneksen 10 vuoden aikana. Lähiaikoi-

na on siis panostettava aikuisiin. Lehdykässä kajotaan kuitenkin varsin vähän aikuisten koulutukseen ja lähtökohta on tily: ”tekninen kehitys, työssä tapahtuvat muutokset ja työvoimatarve sanelevat koulutustarpeen”. Kappaleen otsikkona on kuitenkin: ”Ammatillinen ja yleissivistävä lisäkoulutus”. Tuossa kehyksessä yleissivistävälle ei jää kovin paljon tilaa.

Mielestäni se keski-ikäisten joukko, joka vielä pitkään kansoittaa työpaikat, tarvitsee juuri yleissivistystä: vuorovaikutustaitoja ja uskoa omaan oppimiskykyyn. Sieltä kumpuaa sitä voimaa, joka purkaa työyhteisöjen hierarkioita ja tuo mukaan ”oikeata” joustavuutta.

Kuvaavaa on, että TT:n mielestä kasvatukselta ja koulutukselta edellytettävistä perusvalmiuksista keskeisin on ammattiin kuuluvat spesiaalitiedot ja -taidot. Viimeisenä mainitaan riittävät tiedot ihmisestä itsestään, luonnosta ja kulttuurista. Minun listani olisi täysin päinvastaisessa järjestyksessä. Sitä paitsi: pelkät tiedot ihmisestä eivät riitä. Ennen muuta me tarvitsemme ihmisenä olemisen taitoja.

